

JARO 2019

číslo
109

Tytláček

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

Kresba: Barbora Velková, 9.A

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

Úvodník pana ředitele | Mezinárodní projekt Erasmus+ | Mezinárodní zkoušky Cambridge Exams
Tylovka tančí s láskou | 6. A zavítala do pravěku | Pohádkový den u třetáček | Obhájení titulu
Eko-škola | Dobročinný bazárek | Naše domácí ZOO | Karneval školní družiny | Pohádka o Darebovi
Sedmáci na horách | Vaříme bez maminky | Komiks | Zábava | Kvízy | Sport | Z našich MŠ

Dobrý den, milí čtenáři Tyláčka,

doufám, že se úspěšně perete s jarní únavou a těšíte se na aktivity, kterým zima příliš nepřála, jako jsou cyklistika, rybaření, zahradničení nebo jen polehávání ve voňavé trávě.

V době, kdy čtete tento úvodník, už za sebou v novém roce 2019 máme tradiční společenský večer V tanečním rytmu. Šlo tentokrát o devátý ročník a já jsem slíbil, že na desátém bude malé překvapení v podobě tančících pedagogů. Tak uvidíme, zda uvidíme. Tato akce byla letos podpořena městem Písek z grantu na podporu kultury stejně jako školní Akademie – obě akce pod souhrnným názvem „Tylovka v záři reflektorů“.

Úspěšně proběhly také mezinárodní jazykové zkoušky Cambridge, celoškolský projekt Den civilní ochrany nebo karneval školní družiny. O většinu z nich se také z pera našich reportérů dočtete v aktuálním čísle tohoto Tyláčka.

Spousta dalších akcí se chystá... Na ty nejvýznamnější jsme vás zvali prostřednictvím třídních schůzek a budeme i průběžně přes elektronickou žákovskou knížku a web školy.

Je před zápisem k základnímu vzdělávání do 1. tříd i před zápisem k předškolnímu vzdělávání do všech čtyřech mateřských škol. Máme radost z velkého zájmu rodičovské veřejnosti i dětí samotných. Škola není ale na-

fukovací a my můžeme přijímat děti pouze do stanovené kapacity, která už je i tak na hraně toho, co dokážeme zvládnout. Nicméně slevit z našeho tempa a aktivit pro snížení zájmu neholdáme ☺

28. března byl **Den učitelů**.

V ten den se v roce 1592 narodil pedagogický vizionář Jan Amos Komenský (Comenius), podle mě jeden z největších Čechů. My ve škole tento den slavíme s kolegy a kolegyněmi a já si u té příležitosti vždy opráším myšlenky „učitele národů“ a nepřestávám se divit, jak moc se netýkají jen školy a jak moc jsou aktuální i po tolika letech. Nechci je zde opakovat dokola, dají se jistě jednoduše „vygooglit“. Zkuste to a zasněte se mnou, jak moc jsou i po staletích pravdivé. Také jeho **mra- voučné desatero** je stále inspirující.

Úvodník má být vždy tak trochu osobní, proto se zde s Vámi čtenáři často dělím o své školní radosti i starosti.

Pokud mi něco nedělá v poslední době radost, tak je to **vztah některých žáků ke společnému majetku**. Na vandaly se žehrá od starověku, byli, jsou a budou...

Já samozřejmě hlavně přemýšlím o důvodech proč vůbec? Tylovka bude vždy jen taková, jakou si ji společně uděláme, tak na to někteří, např. při házení namočeného toaletního papíru po stropech, myslete...

V příštím školním roce 2019/2020 oslaví Tylovka 30 let své existence.

V průběhu celého příštího školního roku se tak můžete těšit, že budou všechny naše tradiční akce zaměřeny na důstojné připomenutí tohoto milníku. A na závěr určitě přichystáme almanach, den otevřených dveří pro absolventy a zahradní slavnost. Pokud máte nějaký nápad, co ještě vymyslet, dejte nám prosím vědět.

Pavel Koc, ředitel školy

Mezinárodní projekt Erasmus+ pokračoval v Rumunsku

Mezinárodní projekt Erasmus+ Tylové školy o dětských právech pokračoval v rumunském městě Brašov. Tato vzdělávací aktivita probíhala ve dnech 10. až 15. března.

V neděli nás Bukurešť přivítala sluníčkem. Naši partneři ze Španělska, Anglie, Polska a Rumunska už nás čekali na letišti. Společně jsme odjeli do 160 kilometrů vzdáleného Brašova, kde jsme se ubytovali v krásném hotelu v centru. Úvodní večere byla typická rumunská: sarmale a mamaliga, což jsou plněné zelné listy s polentou.

V pondělí jsme byli slavnostně přivítáni v naší partnerské škole. Je větší než ta naše, má téměř 1100 žáků

a sídlí ve dvou budovách. Děti byly oblečené do krojů různých rumunských oblastí. Po slavnostním projevu paní ředitelky jsme se rozešli do tříd, kde jsme se zúčastnili výuky. Děti a jejich učitelé pro nás měli připravené zajímavé aktivity. Velmi nás zaujalo také zapojení rodičů do projektových aktivit. V odpoledních hodinách nás na náměstí čekala paní průvodkyně a doprovodila nás na procházce historickou částí města Brašova. Je to velmi staré město, kde vždy žila řada národností. Historické centrum má krásně zachované hradby, podél kterých je příjemná procházka. Ovšem zlatým hřebem pondělního odpoledne byla prohlídka Černého kostela, kde místní varhaník hrál jenom pro nás...

Úterní ráno pro nás mělo překvapení – sněhovou pokrývku. Hned po osmé hodině ráno jsme byli přijati na radnici starostou města. Oceňoval naši práci, díky které se staráme o reprezentaci našich zemí a škol. To dopoledne nás také čekal orientační běh v jednom z velkých parků Brašova. Společně s dětmi ze školy jsme úspěšně všichni zvládli trasu a na kontrolních bodech odpovídali na otázky. Po obědě český tým čekala prezentace na téma český vzdělávací systém a také představení nejvýznamnějších míst v České republice. Všechny prezentace se líbily.

Středa byla opět ve znamení pilné práce. Dopoledne jsme se opět zúčastnili několika vyučovacích ho-

din ve škole. Po výborném obědě jsme navštívili koncert, který si pro nás připravili rumunské děti pod vedením svých vyučujících. Účinkující nás seznámili s rumunskými folklorními tanci a písněmi. Děti si vysloužily obrovský potlesk. Během koncertu také národní koordinátoři projektu poskytli interview rumunské televizi.

Všichni jsme si přáli, aby nám na čtvrtek vyšlo krásné počasí. A opravdu nás čtvrteční ráno vítalo sluníčkem a modrou oblohou. Čekal nás poslední den pobytu a naši rumunští přátelé pro nás připravili celodenní výlet. Po snídani jsme vyjeli autobusem do zasněžených Karpat a navštívili jsme opevněnou středověkou vesnici Rasnov. Naše skupina dostala skvělého průvodce, takže jsme se dozvěděli vše potřebné. Výhled z nejvyššího bodu pevnosti byl ohromující. Kolem nás se tyčily zasněžené štíty Karpat. Potom jsme se vydali na

slavný Drákulův hrad Bran. Hrad leží na konci stejnojmenného městečka a je také obklopen kopci. Paní průvodkyně nám vysvětlila známou drákulovskou legendu. Takže konečně víme, jak to vlastně bylo. Hrad Bran vznikl jako vojenská pevnost na hranici Transylvánie a Valašska a žádnému Drákulovi nikdy nepatřil. Vlastně i ten Drákula je výplod fantazie spisovatele Brama Stockera. Předlohou mu byl Vlad III., který před dávnými lety v této oblasti žil. Večer nás čekala poslední večere v opět krásné restauraci. Obdrželi jsme certifikáty o účasti na vzdělávací aktivitě. Pátek už byl ve znamení odletu domů.

A co jsme si z této schůzky odnesli? Především jsme měli možnost nahlédnout do vzdělávacího systému jiné země. Byli jsme zapojeni do vyučování. To bylo pro nás jako učitele nejdůležitější. Mluvili jsme s dětmi a učiteli a zjistili jsme, že všichni řešíme podobné problémy.

Měli jsme možnost poznat a vyzkoušet si jiné vyučovací metody, které můžeme ověřit ve svých třídách. Jsme přesvědčeni o tom, že návštěva v zahraniční škole nás vždy profesně obohatí. Setkali jsme se se spoustou milých a vstřícných lidí. Ochutnali jsme rumunské speciality, poznali jsme nádherná místa. Cestou z letiště a na letišti jsme projížděli malebnými vesničkami a městečky, kde nás zaujaly krásně upravené domy a kostely. Prostě jsme se přesvědčili, že Rumunsko je nádherný kus světa!

Projekt Erasmus samozřejmě ještě nekončí. Právě probíhá aktivita s názvem How to repair the world, kde děti malují svou představu ideálního světa. Také se blíží dokončení projektového časopisu, ve kterém bude všechno shrnuto. Závěrečná projektová schůzka pak proběhne v červnu v Anglii.

*Pavčina Reinišová,
koordinátor projektu ZŠ J.K. Tyla*

Mezinárodní zkoušky Cambridge Exams

V sobotu 19. ledna se uskutečnil další ročník již tradičních zkoušek z angličtiny Cambridge Exams. V letošním školním roce zkoušku složili dva žáci kategorie Flyers, pět žáků kategorie Movers a kategorii nej-

mladších, Starters, letos zastupovalo 6 žáků.

Na zkoušku jsme již podruhé cestovali do Českých Budějovic, kde jsme se ráno sešli v Gymnáziu J.V. Jirsíka.

Děti čekaly tři kategorie: poslech, práce s textem a konverzace. Největší strach měly děti jako obvykle z poslechu, ale nakonec tuto část hodnotily jako lehkou. Během konverzační části museli žáci předvést, že se umí představit, vymys-

let krátký příběh a reagovat na otázky zkoušejícího. Práce s textem byla dětmi obecně hodnocena jako lehká, všechny to zvládly dobře.

Teď nás čekají zhruba tři týdny napjatého očekávání, až přijdou certifikáty. Zkoušky se totiž hodnotí v Cambridge v Anglii a odtud také dorazí výsledky. Certifikáty potom slavnostně předáme žákům.

Cambridge Exams jsou celosvětově uznávané zkoušky s tradicí téměř 100 let. Děti na základních školách skládají obvykle tři základní žákovské úrovně a postupně pak mohou skládat úrovně vyšší. Na Tylově škole probíhá příprava na tyto zkoušky již několik let. Stejně tak je možné se u nás připravit na podobnou zkoušku z němčiny. Přihlásit se je možné na začátku školního roku.

Pavčina Reinišová

Tylovka tančí s láskou

Již tradičně v prvních jarních dnech Tylovka roztančila naplněnou halu sdružení Elím. Písně zvolené pro letošní rok měly společné téma, a tím byla LÁSKA.

Láska – všichni po ní celý život toužíme, hledáme ji a také ji dáváme. Snažíme se opět zažít ten pocit, kdy nám jde vše samo, nic není problém a chce se nám tančit.

Taneční večer zahájila děvčata z tanečního kroužku Berušky se svým tancem na píseň Make you believe in love. Kroužek vedou paní učitelky Marcela Lejčarová a Zuzana Bínová již 20 let – tomu se říká láska na celý život.

V průběhu programu zazněl nezapomenutelný hit z filmu Pomáda. S letní láskou vystoupila třída 3. D. Další nesmrtelný trhák plný lásky nám připomněla třída 4. C, která zatančila na ústřední píseň z filmu Hříšný tanec.

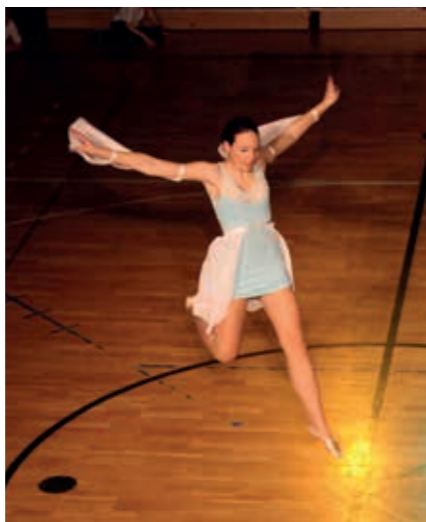
Nejmenší tanečníci, žáci prvních tříd se představili na písně Mumuland a We no speak americano.

Nejedné malé tanečnicki se rozbušilo srdce u písně Elektrisk, kterou zpívá populární sourozenecké duo Marcus a Martinus a tancem je doprovodily děti z 3. A.

Ostřílené tanečnicki zastupovala třída 6. B s vystoupením na píseň Počítáme s láskou a třída 5. D s tancem na píseň Láska je tu s nami.

Na škole se každý týden scházejí i příznivci Line dance. Kroužek Line dance spolupracuje s taneční skupinou Luisiana. Mohli jsme vidět taneční zpracování pohádky Sněhurka a ukázky soutěžních tanců z mezinárodní soutěže Czech Open.

Na všech účinkujících, od těch nejmenších z prvních tříd až po bývalé

žáky naší školy, bylo vidět, že tančí opravdu s láskou.

„LÁSKA JE NEJSILNĚJŠÍ EMOCE,
KTERÁ NIČÍ NEMOCE,
KDO MILUJE A VĚŘÍ,
KRÁSNÝ ŽIVOT SOBĚ I SVÝM
BLÍZKÝM TVOŘÍ... „

Ať Vám láska jen kvete. Ať vám to tančí jako dětem z Tylovky!!!

Jana Mohňanská

6. A zavítala do pravěku

Paní učitelka zařídila naší třídě návštěvu Prácheňského muzea. To mělo připravené expozice o pravěku, které si děti mohly projít s průvodkyní a dozvědět se něco nového. Tato prohlídka byla zaměřena na dobu kamennou, bronzovou a železnou. Poté jsme si vyzkoušeli pracovat s rytmem a přitom si vzájemně naslouchat. Užili jsme si to a zároveň se pobavili.

Nela Vancová, 6. A

kresba: Nela Vancová, 6.A

kresba: Klára Bratová, 6.A

Pohádkový den u třetáků

Ve čtvrtek 20. prosince 2018, těsně před vánočními prázdninami, jsme měli ve škole POHÁDKOVÝ DEN. Do třídy jsme přišli v maskách. A co jsme dělali? Tancovali, psali popletené pohádky a dokonce k nám do třídy přišla královna Elsa. Bohužel Anna nedorazila. Hodně legrace jsme zažili při vytváření pohádkového desatera.

Vašek V., Kristýnka, Filip, Linda,
Terežka,
Anežka L. ze 3.C

Popletené pohádky

Amálčino dobrodružství

Víla Amálka tančila na paloučku a najednou uslyšela nějaké podivné dupání. Byl to vlk. Víla Amálka měla v ruce košík a vlk měl zase velký hlad. Zeptal se Amálky, jestli má něco v košíku na zub. Víla Amálka byla moc hodná, tak si vlk pochutnal na... sa-lámu.

Rozárka, Markétka, Veronika, Eliška

Pohádkové desatero 3.C

1. Nechoď za babičkou přes les.
2. Nebav se s vlkem.
3. Neříkej vlkovi, kde bydlí babička.
4. Neskákej lišce na nos.
5. Nauč se říkat, "Hrnečku, dost!"
6. Loupej perníčky tiše.
7. Dej pusu žábě.
8. Neotvírej lišce.
9. Radši nejedz jablka.
10. Nedotýkej se růže.

Pohádkový den u třetáků

Anděl Páně vyvádí

Anděl Páně zase hrál karty s Uriášem. Vševedoucí je poslal na zem. Když přistáli na zemi, viděli dům a z něho vylezla pihatá holka. Byla to Pipi dlouhá punčocha.

Měla na rameni opici a kolem ní pobíhal puntikátý kůň. Anděl Páně si myslel, že je Mikuláš a začal se ptát, „jak se dostaneme nahoru?“ „Přivolejte si anděla, on vás tam odnese na křídlech.“ „Ale já jsem anděl!“ „Jééééé, to je super, já zase nejsem Mikuláš.“

Kristýnka, Nella, Terežka, Anežka L.

Prokop Zábrenský, 3.D
Tancování v maskách, líbilo se mi to protože jsme nesoutěžili jen za sebe ale zaváželi. Dělení vlastní pohádky. Bilo to hrozná zábava protože to bilo hrozně zábavné, někdo to měl např. navi někdo za zábavný. Hodnocení masek hrozně mě rozveselilo když můj kamarád nebo kamarádka se rozešla. Rozdíl když jsem našel nějaký rozdíl jak sem měl odrovskou mláost.

Anička Nguyen Ngoc Hy Minh
Mě se moc líbí jak jsme dělali masku. Protože nikdo nemá barevnou masku. A jsme dělali pizza pizza pizza a jsme zlobili např. sýr, rajčata, salam. Mě se líbilo ještě moc stěnátko protože se rostomilej hebouckej.

Lucie Černá
Líbilo se mi jak jsme byly ve velké tělocvičně a tancovali jsme tam měli jsme málo masků a vyhodnocení masek. Ve třídě jsme dostaly listy a měly jsme vymyslet pohádky. Přišli ze dvou pohádek. Takže jsme se konultaly na pohádky. Pohádkový den se mi líbil protože jsme si povídaly o pohádkách. Pohádky mě baví protože mají vždy happy konec. A takhle vypadá pohádkový den.

Všichni píšou 3.D
Nejvíce se mi líbil průvod a vyhodnocování nejlepších masek.
Líbilo se mi to protože se bylo takové veselí a byli tam moc krásné masky. A také se mi líbil pracovní list, a pohádka kterou jsme si povídali.

Den CO u třetáků

kresba: Prokop Zábrenský, 3.D

kresba: Lucie Černá, 3.D

kresba: Klára Souhradová, 3.D

AKCE ŠKOLY

Obhájení titulu Eko-škola

Dne 21. února navštívily ZŠ J. K. Tyla dvě auditorky z ekologického sdružení Cassiopeia v Českých Budějovicích, které nám, dětem, kladly mnoho otázek (např.: „Máte v každé třídě eko-kodex?“ Nebo: „Kontrolujete během roku stav školy?“). Po náročné diskuzi jsme spolu s paní vedoucí našeho Ekotýmu Mgr. Yvonou Zuntovou provedli p. Janíčkovou a p. Záleskou po důležitých částech školy, kde máme umístěny eko-nástěnky s různými plány, úkoly a programy na celý rok.

Když jsme s prohlídkou školy skončili, tak si vedoucí eko-týmu vybrala 3-4 účastníky obhajování, kteří šli spolu s auditorkami a p. ředitelem k závěrečnému rozhovoru. Ostatní účastníci pak odešli do vyučovací hodiny.

I když většina z nás měla z tohoto setkání z počátku obavy, myslím, že tato akce byla obohacující pro obě strany, bez ohledu na výsledek. Ten se dozvíme na konci března.

Jonáš Kymel, 6.C

*eko-kodex: pravidla vhodného chování k prostředí

Dobročinný bazárek

V rámci dobročinného projektu Dobro-druzi proběhne 25. dubna v areálu školy Zábavné odpoledne pro děti a rodiče. Těšit se můžete na běh s úkoly, malování na obličej a součástí také bude dobročinný bazárek.

Do 19. 4. vybíráme knížky, hračky, bižuterii, dekorativní předměty a vlastní výrobky, které budou prodány v dobročinném bazárku. Výtežek z prodeje dostane Dětský domov Písek. Pokud tedy chcete podpořit dobrou věc, podívejte se doma po zachovalých věcech, které již nevyužijete a noste je do kabinetu paní učitelky Pobršíslové a Baxové. Zároveň zveme všechny žáky, rodiče a učitele naší školy, aby se zúčastnili 25. dubna Zábavného odpoledne a přišli si vybrat něco zajímavého z bazárku a zároveň tím podpořili dobrou věc.

Váš parlament

Karneval školní družiny

V pátek 8. února se konal v tělocvičně ZŠ J. K. Tyla Písek tradiční karneval školní družiny. Více než 150 dětí v nápaditých maskách se přišlo pobavit, zatančit si a zasoutěžit. Karnevalový maratón ukončilo vyhodnocení nejtvořivějších a nejoriginálnějších masek. Dorty a další sladké odměny pro všechny děti darovala paní Iveta Holečková z cukrárny Park Cafe 67 a patří jí veliký dík

Vlasta Vlasatá

Rádi čteme

Ráda bych vás seznámila s knihou **OLIVER – kocour, který zachránil Vánoce** od Sheily Norton.

Kocour Oliver žije v hostinci v Great Broomferdu. Jednou v noci ho probudí kouř a rychle pozná, že se jedná o požár. Včas probudil svého majitele George a oba vyběhli na ulici. Po požáru se George nastěhoval ke své sestře do Londýna, protože byl hostinec neobyvatelný. Nemohl si ale vzít Olivera s sebou, protože Georgova sestra měla na kočky alergii. Poté se kocour zaběhl do lesa, kde vylezl na strom, na kterém přečkal pár hodin. Když běžel lesem mladý muž Daniel, uslyšel jak Oliver na stromě mňouká a sundal ho. Odnal ho k sobě domů, kde bydlí ještě Nicky, Danova přítelkyně. Chtěli se o něho starat ale nemohli, protože mají málo peněz a tak má Oliver ještě druhý náhrad-

ní domov a to u sousedů Sarah a Martina. Protože se Oliver někdy doma nudil, začal chodit do „Velkého domu“. Ten stál na konci vesnice a žil v něm muž Julian se svou těžce nemocnou dcerou Karolinou, která už se začala uzdravovat a s její ošetřovatelkou Laurou, která sem dojížděla. Oliver začal Karolinu navštěvovat, protože z toho měla radost a přibývala tak na síle. Když se Julian dozvěděl, že k nim Oliver chodí domů, chtěl Lauru vyhodit za to, že ho tam pouští. Ale uvědomil si, co všechno pro ně Laura dělá a zamilovali se do sebe. Začali Karolinu vychovávat jako rodina. Na Vánoce se konal ve Velkém domě

kresba: Elena Pižanouzská, 6.A

vánoční večírek a Oliver byl kocour, který zachránil Vánoce.

Knihy se mi moc líbily a všem ji doporučuji.

Nela Vancová, 6. A

Navzdory všem

pokračování z minulého čísla

Edrik to už nezvládal. Byl unavený a venku byla strašná zima. Když zde každou noc seděl, přemýšlel nejčastěji nad tím, jak moc mu chybí staré časy. Mír, spousta dobrého jídla, jeho malá vesnička před Velkou Horou a hlavně rodina. Ta mu chyběla nejvíce. Nebyl sice jedináček, ale jeho bratr a sestra, které měl, byli při vypalování vesnice zajati a Edrik nevěděl, jestli jsou vůbec ještě naživu.

Najednou něco postřehl. Nevěděl, jestli něco viděl či uslyšel, spíš to vytušil a měl pocit, že zde ještě někdo je. Nejspíše u stájí. Napnul luk, zavěsil si

ho přes rameno a tiše slezl žebřík, až se dostal na nádvoří. Propízl se ve tmě okolo studny, která také zdobila nádvoří a našel v ní ještě dost vody. Jakmile se dostal ke stájím, vložil šíp do tětiny a pátral po jakýchkoli známkách toho, že zde není sám. Ale v té tmě to bylo téměř nemožné. Dostávalo se sem pouze málo světla z pochodní na hradbách. Ale něčeho si všiml, koně byly vzhůru, něco je muselo vzbudit. Nebo někdo?

Nic dalšího v té tmě nemohl najít. Ta osoba, pokud tam tedy nějaká byla, již zmizela pryč. Edrik zapřemýšlel, že jediná možnost, jak by se ten někdo mohl dostat z hradu, byla přes hrady. Rozhodl se tedy, že se vrátí zpátky, ale stalo se něco, co nečekal. V okamžiku, kdy se otáčel, ucítil něco ve vzduchu, něco, co tam nepatří. Kouř! Pak to uslyšel, jeden z vojáků, který měl zrovna hlídku, zakřičel: „Hoří!“

Edrik se rozběhl na nádvoří, a pak to i uviděl. Ze spodku hlavní věže vycházely okny obrovský kouř. Neváhal a běžel dovnitř, aby všechny vzbudil a dostal je ven. Voják na hlídce, aniž by se nějak s Edrikem domluvil, se v ten samý okamžik rozběhl do kasáren, aby vzbudil vojáky.

Když se ale Edrik dostal dovnitř, zjistil, že poplach již začal někdo jiný. Nevěděl kdo, ale na tom teď nezáleželo. Po chodbě běhali starci, ženy a děti, kteří se o Velké Hory přišli schovat před válkou. Ti bydleli v pokojích blízko skladu. Edrik se však musel dostat do horní části hradu, aby se ujistil, že baron a jeho pomocníci jsou v pořádku.

Cestou ke schodům proběhl okolo jeho nejlepšího přítele Michala, který se také snažil dostat ven.

POKRAČOVÁNÍ NA DALŠÍ STRANĚ →

Dobročinný bazárek

Vybíráme: knihy, hračky, předměty, vlastní výrobky, bižuterie, dekorativní předměty...

do kdy? - do 19. 4.

Kam? Kabinet paní učitelky Baxové, Pobršíslová

Váš parlament

Navzdory všem

Byli to dlouho přátelé. Michal se svému otci moc nepodobal. Zatímco lord Richard byl spíše zavalitější postavou, tak jeho syn byl skoro až vyhublý. Oba ale byli skvělí bojovníci. Jediné, co na nich však zvenku bylo podobné, byly výrazné zrzavé vlasy. Michal je měl dlouhé po ramena, avšak lord Richard měl vlasy velmi krátké a jeho tvář zdobil i plnovous, který nosil tak dlouho, jak si jen Edrik pamatoval. Oba také byli velmi zábavní a vždycky rádi pomohli. Když například lord Richard učil Edrika šermovat, zpřijemňoval mu to spoustou zábavných historek z jeho života. Díky tomu si Edrik spousty z těch seků pamatoval mnohem lépe. Byl to také nejstarší a nejdvanější přítel barona Rodrika.

Bylo to zvláštní, ale když na něj Edrik začal myslet, objevil se ve dveřích jednoho pokoje a pomáhal dostat se ven jednomu staříkovi, který již nemohl moc dobře chodit. Když se Edrik, Michal a jeho otec uviděli, pozdravili se kývnutím hlavy a Michal změnil směr cesty a vydal se k němu.

„Baron a jeho žena jsou stále nahore,“ řekl Edrikovi. „Jdu tam, ty běž pomocť hasit,“ odpověděl.

„Ne, jdu s tebou, musíme najít ještě lorda Jana.“

Edrik, aniž by na to nějak odpověděl, se otočil a běžel ke schodům. Michal ospalým během za ním.

Hrad byl sice kamenný, ale měl dřevěné prvky a kdyby se oheň dostal až k nim, mohlo by to konstrukci Velké Hory dost ohrozit.

Nejhorší byl však nebezpečný kouř. Edrik s Michalem se jím prodírali, až se konečně dostali do nejvyšší části věže. Zde totiž kouře sice nebylo, ale i tak bylo nejhorší, aby i odtud všichni odešli. Když utíkali do pokojové části, uviděli lorda Jana, jak buší na co nejvíce lidí a volá, aby je vzbudil.

Edrikovi to přišlo velice zvláštní, ale na rozdíl od všech, které dnes viděl,

kresba: Adam Kupec, 8.C

tak Jan nevypadal vůbec unaveně. Když přicházeli, tak ani neslyšeli nějaké bušení nebo volání. Edrik dostával podezření.

Adam Kupec, 8.C

Pokračování příště...

TVORBA DĚTÍ

Naše domácí ZOO – Fretka domácí

nebo jen **fretka** je šelma z čeledi lasicovitých. Fretka byla domestikována z tchoře tmavého, ačkoliv původně se vědci domnívali, že z tchoře stepního. Je to jediná domestikovaná kunovitá šelma (a spolu se psem a kočkou jedna ze tří domestikovaných šelem obecně).

Ve volné přírodě fretka nežije, uhynula by hladem či následkem úrazu. Nejbližším příbuzným, v přírodě volně žijícím, je tchoř tmavý. Fretky mají špatně vyvinutý zrak, který je kompenzován dobrým slu-

chem a čichem. Původně byla využívána k chytání a vyhánění myší, králíků, škodlivých hlodavců z nor, k protahování lan dlouhým potrubím a v kožešnickém průmyslu. Dnes jsou fretky chovány jako laboratorní zvířata a stále více jako domácí mazlíčci. Mají milou a hravou povahu a silnou osobnost podobně jako kočky.

Matyáš Dragoun, 7. A

kresba: Tereza Kupcová, 6.A

Pohádka o Darebovi

PRADÁVNÁ SOPKA

Smajlíci šli po klikaté cestě a začínalo jim být horko, jak se přibližovali k sopce. Zem byla popraskaná, stoupal z ní kouř a různé výpary. Na zemi nic nerostlo, jenom sem tam nějaký drn. Jak smajlíci stoupali výš a výš k sopce, těch drnů tam bylo mnohem méně.

Husták dorazil k sopce a sám pro sebe si řekl: „Kde by asi ten poklad mohl být?“ A pak si vzpomněl na knížku, kterou má s sebou. Vyndal z batohu knížku Pověsti a mýty pradávného lesa a našel téma „sopka“. Vedle obrázku sopky byla mapa

k pokladu u vysokého stromu! Tak Husták šel podle mapy, až dorazil k vysokému suchému stromu. Napadlo ho strom pokácet, vyndal sekeru a když začal sekat, vytvořila se nad ním mračna a začala bouřka. Husták seknul naposled a strom se skácel k zemi. Hustáka oslepila záře zlata, mincí, drahokamů a jiných klenotů. Rychle vzal několik mincí, zlata a drahokamů a už pospíchal zpátky ke klikaté cestě, když se najednou ozval ohlušující výbuch sopky. Kráter sopky vybuchl a rozletěl se na kousky. Husták běžel k cestě a potkal smajlíky, kteří ho objali a radovali se, že je zase s nimi. Dareba řekl: „To je dobře, že jsi zase s námi, ale musíme rychle pryč, než ta sopka úplně vybuchne a celý to tu bude pod lávou.“ Tak všichni smajlíci utíka-

li před výbuchem. Proběhli kolem trolovy jeskyně, kolem pradávného stromu, až k zarostlé zdi u vesnice. Husták popadl sekeru a začal sekat. Konečně byli ve vesnici a Husták doma. Řekl kamarádům, že opravdu našel poklad a že každému něco přinesl. Pusíně přinesl korále s diamanty, Stydlivce zlatý náramek, Šokýnovi zářící kámen modré barvy, Křeňákovi dal nádherný zlatý deník se zlatou propiskou. Prdlině dal diamantové náušnice, Darebovi náramek přátelství. A když mu ho navazoval, tak mu řekl: „Tento náramek je znamení přátelství a já mám stejný. Když ho budeš nosit, budeš můj kamarád navždy.“ Dareba a Husták se objali a všichni smajlíci šli spát.

Tomáš Franců, 5. A

Co kdyby...?

Do jakého momentu svého života byste se vrátili, kdybyste se mohli vrátit kamkoli?

Tobiáš Krejčí 4.D: Do té doby, kdy jsem byl v první třídě.

Jáchym Chalupa 2.B: Na Taryho workshop.

Filip Janda 2.B: Když jsem byl naposledy na ranči.

Josef Kolařík 4.A: Na turnaj do Maďarska.

Rozárie Zapletalová 4.A: Do Řecka k moři.

Jonáš Vovesný 2.D: Na první fotbalový zápas.

Adéla Jaroušková 4.A: Ještě jednou jet na Kryštof camp (s popovou skupinou Kryštof).

Dalibor Brabec 5.B: Když jsem byl první den ve škole.

Matěj Šerák 5.B: Do Argentiny za Messim.

Tim Vallet 5.B: Na basketbalový turnaj.

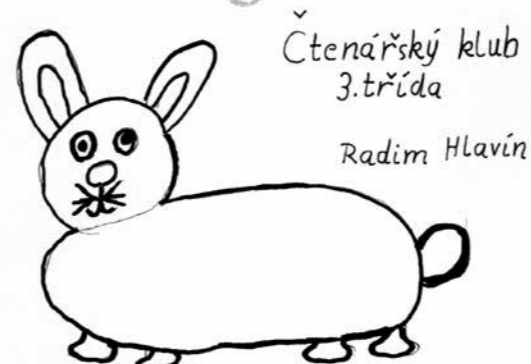
Theo Mallier 3.A: Když bylo „V tanečním rytmu“

Prokop Vovesný 7.A

1. pokus o báseň
Králík na zahradě
Jeden králík na zahradě
koušal tulipány Adě.
Áda se zlobí
králíka honi.

Králík skočil do křoví,
Áda ho tam vyloví.
Vyloula pavouka,
lekla se utekla.

Zkusila to ještě jednou,
přišla pro něj s velkou bednou.
Králíka pak vyndala,
radostí ho objala.

Čtenářský klub
3. třída

Radim Hlavín

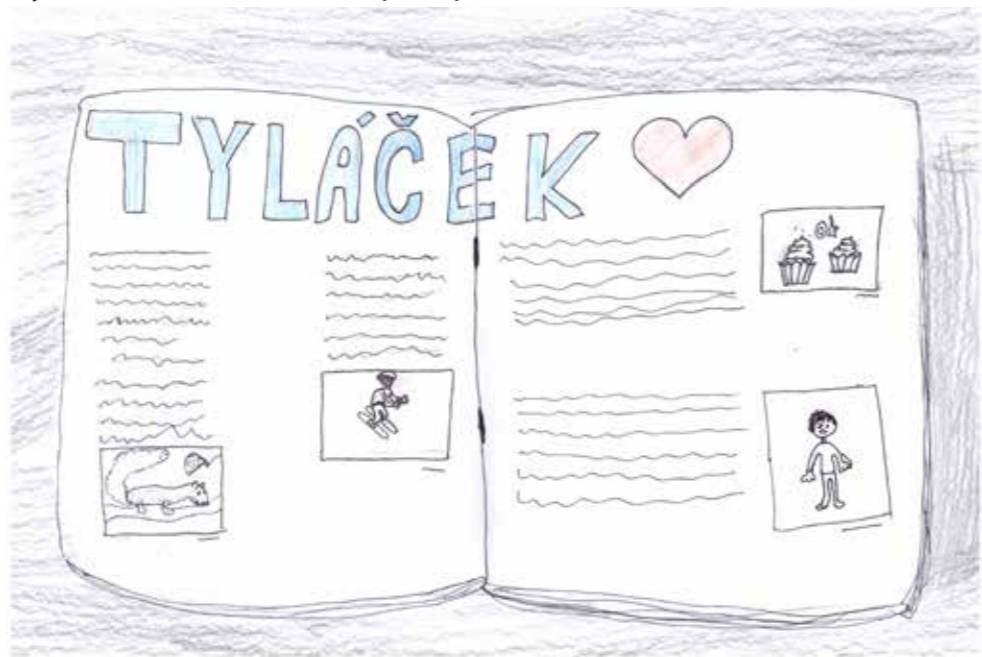
Takto vyjádřil svůj láskyplný vztah k našemu časopisu pan učitel Petr Kubát

Tyláček

Můj největší miláček je časopis Tyláček. Neváhám si pro něj běžet třeba celý kiláček.

Pociťuji slastné chvění, když má vyjít toto čtení. Četba toho čtvrtletníku k lepšímu mě vždycky mění.

Tak už žádné vytáčky, čtěme všichni Tyláčky každý kdo tak neučiní, může mít mindráčky.

kresba Zdeněka Stuchlíkové, 6.A

AKCE ŠKOLY

A takhle krásně vítají jaro ve 2. B

Jaro

Jaro, jaro už je tady,
kvítí roste tam i tady.
Na stromech ptáci štěbetají,
včelky z úlů vylétají.
Všude kolem lásky moc,
mějte se hezky, dobrou noc.

Lucka Velková, 2.B

Jaro

Jaro už se kvapem blíží,
sluníčko nám krásně svítí.
Čipík čmouchá travičku,
co mu nesu v košíčku.
Už maluji vajíčka,
pro velikonočního zajíčka.

Nikolka Lopatová, 2.B

kresby Anežka Matějková, 6.C

Jaro a jezeček

Jezečku, jezečku
vylez z toho domečku.
Jaro už tě čeká,
zima už tě nechá.

Eliška Staffová, 2.B

Jaro

Jaro, jaro už je tu,
dalo zimě odvetu.
Sluníčko se na nás směje,
jarní kvítí pookřeje.
Všude kluci s kopačkem,
úkoly teď berou hákem.

Jáchym Chalupa, 2.B

AKCE ŠKOLY

Sedmáci na horách

Jako každý rok se žáci sedmých tříd vypravili na lyžák. V sobotu 26. 1. jsme odjeli z výstaviště Elim směr Šumava-Lipno. Cesta byla poklidná a někteří žáci si při ní i hezky zazpívali.

Po příjezdu jsme byli příjemně překvapeni hotelem nejen kvůli tomu, že se nacházel takřka 5 cm od sjezdovky. Ještě tentýž večer jsme se dozvěděli potřebné informace a dostali velmi chutnou večeři. První den ráno začal výcvik. Obuli jsme si lyžáky, nasadili lyže, pořádně se protáhli a jeli se ro-

zřadit do skupin. Po rozřazení jsme až do oběda lyžovali. To samé se dělo i odpoledne.

Večer jsme si vyslechli velice zajímavou přednášku a ukončili tím první den. Hned ráno po našem probuzení, se začaly šířit informace o jistých střevních potížích. I přesto však výcvik pokračoval. V průběhu dalších hodin a dní se počet obětí zvyšoval, a proto každý z nás prožil lyžařský kurz jinak. Domů se v pátek 1. 2. vracelo přibližně 25 žáků.

Zpětně hodnotím ty první dva dny, kdy jsme byli všichni spolu, kladně, avšak měli jsme pech.

Prokop Vovesný, 7.A

A takhle hodnotili lyžák sportovci ze 7. C

Lyžák se mi moc líbil, byla jsem tam poprvé.

Líbilo se mi snad úplně všechno, až na to, že tam skoro všichni onemocněli a nesměli jsme na návštěvy.

Líbilo se mi volné lyžování.

Někdy jsem spadla. Spadla jsem vlastně hodněkrát a to mě pobavilo.

Večer jsme si mohli dělat, co chceme až do 21:30.

Když jsme se poprvé postavili na lyže, tak to byl moc zvláštní pocit. Další a další dny jsme se zlepšovali.

Ze začátku jsme se mohli navštěvovat.

Měli jsme skvělý počasí.

Líbil se mi i bazén a procházka

ZÁBAVA

Vaříme bez maminky

MUFFINY

Na 12 ks muffinů budeme potřebovat:

125 g másla
250 g hladké mouky
2 ks vajec
5 lžic mléka
1 lžičku prášku do pečiva
1 ks nakrájené čokolády
100 g cukru krupice

Teď si řekneme postup:

Troubu si předehřejeme na 180 stupňů, změkklé máslo, cukr a vejce rozšleháme tak, aby se cukr rozpustil. Přidáme mouku s práškem do pečiva a promícháme.

Nakonec přidáme mléko, nakrájenou čokoládu a vše promícháme. Do formy na muffiny si vložíme košíčky a naplníme je těstem. Pak je dáme zhruba na 20 minut do trouby.

To je vše a já vám přeji dobrou chuť!

Zdeňka Stuchlíková, 6.A

kresba: Míša Hodková, 6.A

kresba: Filip Fojtík, 6.A

Pro bystré hlavičky

Tři kamarádi šnorchlují v jezeře, ale poté, co se vynoří, mají pouze dva chlupci mokré vlasy. **Jak to?**

Co je to? V každé minutě je to jednou a v momentě dvakrát.

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne. **Kdo to je?**

Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. **Co to je?**

Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. **Co to je?**

Dominika Suková, 6. A

protože jeden nemá vůbec vlasy, písmeno M, hlavyžď, oči, mštic

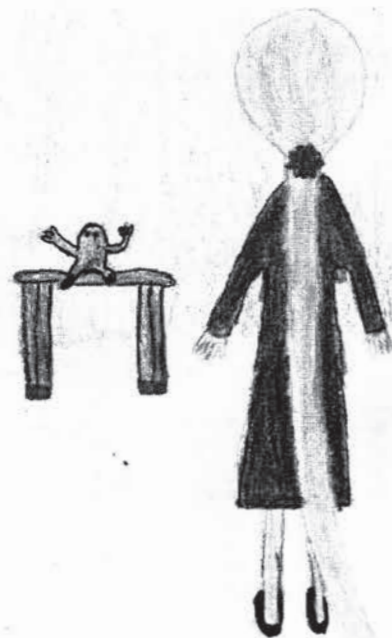
Pohádkové příběhy z jazykového kurzu

Pohádkový miniseriál v anglickém jazyce pokračuje...

Locika

Written by Betty Morávková 5.B

Long ago a very pretty girl lived in a deep forest. Her name was Locika Karen Dicaprio. Locika had blonde hair thirty yards long. Her father Leonardo Dicaprio looked after her and kept her in the beautiful house. Locika's best friend was a little blue frog.

One day a young man was passing by the Locika's house. After a while he knocked on the door and waited for it to open. When Locika answered the door and opened them wide their eyes met. Their eyes sparkled and Locika and the young man fell in love in one instant.

When the young man introduced himself Locika found out that he was a prince. They were getting together more and more and after a month the prince asked for Locika's hand.

Their wedding took place in the castle and it was spectacular. After one year they had two children a princess and a prince. And so they lived happily ever after.

The End

TIP NA VÝLET

Černé jezero

Blíží se jaro a opět nastane doba sluníčka, tepla a výletů. Můj dnešní tip Vás zavede do krásné přírody na Šumavě.

Asi každý z Vás byl na Šumavě na lyžích, kolech nebo na pěší túře. Výlet k Černému jezeru by měl zkusit každý, kdo se chce projít v krásném prostředí Šumavy. Je to jeden z nejhezčích zážitků při toulání Šumavou.

Nejrychlejší cesta k jezeru je z parkoviště na ŠPIČÁCKÉM SEDLE, odkud je jezero asi 3,5km, tedy trasa pro každého. Kouknout můžete i na vodopád, který dosahuje výšky 14metrů. Dosta-

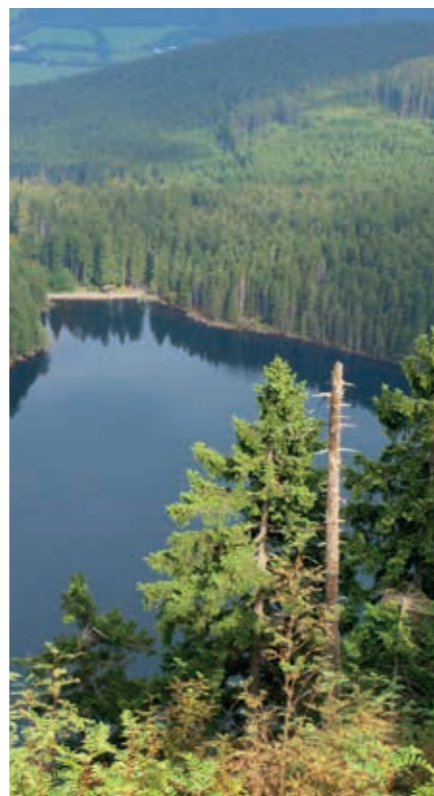
nete se k němu od Jezerní stěny lesem po pěšince přikře do vrchu.

Teď trochu něco o jezeru.

Černé jezero – největší ledovcové jezero na Šumavě ale i zároveň největší v České republice. Černé se jmenuje podle toho, že má zánlivě černou hladinu, ale je to pouze oční klam, způsobuje to 9metrů vysoká vrstva kalu, která se na dně ukládá po statisíce let. Lesy nepustí sluníčko, jen minimálně, takže je opravdu černočerné jako tma. Minimální hloubka je 39,8m. Nad jezerem se zvedá skalní stěna tvořená ledovcem. Je vysoká 330metrů. Rozloha jezera je 18,5ha.

Tak hurá na výlet!

Michal Staněk, 8.B

SPORT

Petr Šlechta patří mezi bývalé žáky naší školy. Proto jsme se výjimečně rozhodli přetisknout tento článek z iDNES.cz

(samozřejmě se svolením autora)

Nejvyšší soutěž? Tam už mě nikdo nedostane, zatvrdil se lesník Petr Šlechta

foto: Petr Lundák, MF DNES

Před lety patřil mezi základní hráče reprezentace do 20 let, hrál českou nejvyšší soutěž v dresu Jindřichova Hradce. Pak se však basketbalista Petr Šlechta rozhodl s profesionálním sportem skončit a trefovat koše pouze pro zábavu za celek z rodného Písku v první lize.

Čtyřicetiletý Šlechta je ve městě velmi oblíbený. Jak by taky ne, už třetí sezonu je nejlepším střelcem celé první ligy. Trénuje děti, má přátelskou povahu a poslední roky odmítá nabídky klubů z nejvyšší soutěže.

Proč se někdejší reprezentant nevydal cestou profesionálního sportovce? „V první řadě mám v Písku práci, která mě baví. Celkem úspěšně hrajeme druhou nejvyšší soutěž a hlavně s partou lidí kolem píseckého basketbalu jsem vyrůstal. V týmu máme výbornou chemii, funguje nám to, baví nás to. Nechce se mi odsud,“ říká spokojeně Petr Šlechta, který vystudoval lesnictví na místní střední škole. V Jindřichově Hradci kdysi nastupoval proti nejlepším českým hráčům v NBL. Od trenéra Forejta však nedostal dost prostoru na to, aby ukázal svůj střelecký instinkt naplno. „Nebylo příjemné vysedávat na lavičce, ale s odstupem času musím uznat, že jsme měli v týmu výborné hráče,“ vzpomíná. Díky svým výkonům v první lize je i nyní v hledáčku týmů z nejvyšší soutěže. Věvodí střeleckým tabulkám, v letošním ročníku má průměr bezmála 28 bodů na utkání. Druhý Roman Zachrla ze Šlapanic dává v průměru skoro o šest bodů na zápas méně. „Nějaké nabídky chodí, ale žádné nejsou tak lukrativní, abych opustil práci a Písek. Kdyby mi to, co nabízí teď, nabídli před třemi lety, bral bych to všemi deseti. Jenže za ten čas jsem si tu vybudoval pracovní pozici, trénuji děti a celé mě to naplňuje,“ vysvětluje 192 centimetrů vysoké křídlo.

Rok 2014: Petr Šlechta v dresu české juniorské reprezentace střílí na turecký koš. Brání ho Cedi Osman, dnes hráč Cleveland Cavaliers.

To, že je důležitým článkem, potvrzuje i jeho spoluhráč Daniel Hejda. „Petr je velkým vzorem pro všechny mladé hráče, na hřišti je tahounem. A hlavně je to náš dobrý kamarád,“ chválí. Šlechta pracuje v Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů, kde zjišťuje informace o stavu porostů. „Na starost mám celý kraj. Jsem každý den na jiném místě a v jiném lese, můžu poznávat krásná zákoutí jižních Čech. Ale teď máme hodně práce s kůrovcem,“ popisuje. „Podle mě se rozhodl dobře. Jistota práce, která ho baví, versus nejistota profesionálního basketbalu za stejné, ne-li horší peníze,“ přidává se kapitán píseckých mužů Šimon Běle.

Přestup do jiného klubu je tak pro Šlechtu vyloučený, ale hraní nejvyšší soutěže by se v dresu Sršňů z Písku nebránil. „Hraju fakt jen pro radost, ale kdybychom postoupili, asi bych to přehodnotil. Myslím, že postup je v horizontu pár let reálný. Je tu velká basketbalová základna,“ dodává patriot. Rok 2019 začal 36 body do koše pražské GBA, což byl jeho druhý nejlepší výkon v sezoně. V prvním kole zvládl trefit 39 bodů proti Sokolu pražskému. Na celky z hlavního města si věří: Sokolu Vyšehrad nastřílel také 36 bodů, Basketu Košíře 33. A naposledy zaznamenal 31 bodů proti béčce USK Praha.

Šlechtovy výkony pochopitelně těší trenéra Miroslava Janovského. „Je to pro nás stěžejní hráč, svými body nás drží poblíž ligové špičky,“ tvrdí trenér čtvrtého celku tabulky.

„Autor: Martin Štefánský“

SPORT

Dostat se na mistrovství světa

Co bys nám na začátek o sobě řekl? Jmenuju se Dominik Smola, je mi šestnáct let a chodím do devátého ročníku na Tylovku.

Jak dlouho cvičíš karate?

Karate cvičím od svých osmi let.

Co tě nejvíce baví na tréninku?

Říká se tomu „sparring“. To je, když dva mezi sebou bojují. Je to hodně podobné při závodech, ale při trénincích je tam trochu rozdíl.

Co je to „kata“ a „kumite“?

Jaké jsou tvé nejoblíbenější?

Kata je soustava technik na imaginárního nepřítele. Nejoblíbenější kata, když jsem ji ještě dříve cvičil, byla „empi“ (v překladu „létající vlaštovka“). Cvičí se poměrně rychle.

Kumite je volný boj. Na závodech je to bezkontaktní a počítají se tam body. Úder na břicho je za jeden bod, na záda za dva body a na hlavu za tři body.

Máš nějaký vzor?

Vzor žádný nemám. Spíš mám cíle, kterých bych chtěl dosáhnout než nějaký vzor, kterému bych se chtěl podobat. To není můj styl.

Tvůj největší úspěch?

Rozhodně nominace na mistrovství Evropy v Dánsku. Bylo to letos, bohužel jsem vypadnul v prvním kole, ale byl to nezapomenutelný zážitek.

Jaký máš tedy cíl v karate?

Dostat se na mistrovství světa a zázávodit si tam. Bylo by to úžasné.

Setkal ses s nějakým známějším karatistou?

Ano, setkal jsem se s neúspěšnějším karatistou, co kdy byl. Je Rafael Aghayev, několikanásobný mistr světa a Evropy.

Co tě kromě karate zajímá? A čemu se věnuješ ve volném čase?

Věnuji se hodně počítačům, jako je grafika, animace. Láká mě programování nebo hraní her.

Zajímáš se o historii karate?

Jak cvičím to karate, tak nějaké ty základy znám, ale že bych se o to vysloveně zajímal nějak do hloubky, to ne.

A nějaká zajímavost z karate?

Před 200 lety se nosily pásky, které se vyráběly z obnošeného oblečení svých rodičů. To byl symbol úcty. Když se udělal

z šatů mistra, symbol přijmutí odkazu. Dnes už je to tak jen ve filmech.

Jaké jsou barvy pásků?

První je bílý, druhý žlutý, třetí zelený, čtvrtý jsou dva fialové, pátý tři hnědé a deset černých. Já mám první hnědý. Trenér mi nedávno řekl: „Nezáleží na pásku a jeho barvě, ale na tom, jak cvičíš, co všechno do toho dáváš a jak to vnímáš.“

Chceš něco vzkázat?

Každému sportu musíme věnovat nějaké úsilí a je jenom na nás, jaké úsilí do toho vložíme, abychom něco dokázali. Když tomu nevěnujeme určitý čas, energii, tak nedosáhneme těch cílů, které bychom si přáli. A to platí nejen ve sportu, ale i v životě.

Děkuji za rozhovor a přeji ti, ať se na to mistrovství světa někdy dostaneš.

Nikola Vorlíčková, 9. B

A k tomu se samozřejmě připojuje celá redakce Tyláčka.

Nejdříve se do florbalového zápolení pustily zástupkyně něžného pohlaví. Družstvo Lejdýs, výběr dobrovolnic učitelských, si nejprve poradilo se smíšeným mančafem dívek z tříd 9. B a 9. C. stejně jako hráčky z 9.A, hrající pod jménem Berušky.

Zápasy probíhaly ve vysokém tempu, velkém nasazení a florbalové kvalitě, s krásnými góly a dramatickými koncovkami utkání.

Vánoční florbal potřetí

Již 3. ročník florbalového Vánočního turnaje na Tylovce proběhl před vánočními prázdninami.

Naprostou vyrovnanou a dramatickou utkání o 1. místo pak nabídlo divákům spoustu šancí na obou stranách. Šťastnějšími nakonec byly zkušenější Lejdýs, které o jediný vstřelený gól vyhrály turnaj dívek.

Obsazení chlapecko-mužského turnaje bylo čtyřčlenné, hraného systémem každý s každým na 10 minut: výběry 9.A – Alfa Samci, 9.B – Růžovky a 9.C – Black Army a obhájci prvenství z obou předchozích roční-

ků – kantorští Stars Players. Rivalita a maximální snaha o vítězství ve všech zápasech byla patrná od úvodního bule, stejně jako výborné výkony brankářů či práce s florbalovou u celé řady chlapců. Zápasy jako rozhodčí celkem s přehledem řídil Míra Hřebejk z 8.C.

I když šlo především o radost ze hry a možnost si zahrát proti ostatním třídám či učitelům, vyhrát se snažili všichni. V zápasech se nakonec pro-

jevily zkušenosti a přehled ve hře. Ke konci turnaje se vykristalizovalo pořadí následující: nepopulární bramborovou pozici obsadili Black Army, 3. místo – Růžovky, 2. místo – Alfa's, 1. místo – Players, kteří ještě nepoznali hořkost porážky. Tak že by napřesrok, Osmáci?

Na závěr patří poděkování všem hráčům a hráčkám za jejich chuť do hry, přístup a hru fair-play.

Robert Deme

Florbal to je hra

Florbal je týmová hra, ve které jeden tým má 1 brankáře a 5 hráčů v poli. Pole měří 20 x 40 metrů. Mantinely jsou vysoké 50 cm. Tento sport byl založen ve Spojených státech amerických roku 1958 s původním názvem floorhockey. Základní pravidla jsou vyvěšena v naší škole před velkou tělocvičnou u pingpongového stolu, kdybyste se chtěli dozvědět více. Ve škole máme kroužek florbalu, a tak mě napadlo, že s florbalisty udělám takové malé rozhovůrky.

- 1. Jak dlouho hraješ florbal?**
2. Dokázal bys popsat, jak moc tě to baví?
3. Co ses naučil od začátku roku?

Kryštof Chalupa

1. Florbal hraju půl roku.
 2. Hlavně zápasy.
 3. Naučil jsem se hodně věcí. Ještě v září jsem neuměl vést míček na florbalce.

Dominik Izdenci

1. Florbal hraju 4 roky.
 2. Někdy baví, někdy ne.
 3. Zlepšil jsem si střelbu.

Kuba Karol

1. Hraju 3 roky.
 2. Někdy mě to baví, někdy ne.
 3. Víc mířit.

Děkuji za rozhovor a přeji vám hodně florbalových úspěchů.

Jakub Staffa, 5. D

kresba: Leon Kočko, 6.A

LUŠTÍME v němčině a angličtině

Najděte slovíčka v osmisměrce, zbylá písmena tvoří tajenku:

slunce, květiny, tulipán, narcis, velikonoční beránek, velikonoční vajíčko, pomlázka, kuře, velikonoční zajíček, mazanec, jaro

W	A	O	S	T	E	R	B	R	O	T	S
M	O	A	C	U	H	S	O	T	D	U	Z
U	O	S	S	L	T	S	S	E	R	E	N
?	M	O	T	P	T	A	T	L	E	T	E
K	D	N	A	E	S	U	E	N	D	U	S
B	U	N	R	R	R	I	R	N	G	R	S
E	D	E	E	R	D	L	H	E	U	R	I
T	I	S	C	C	H	L	A	E	H	E	Z
R	E	R	I	K	N	:-)	S	M	F	T	R
R	B	L	U	M	E	N	E	O	M	S	A
H	E	O	S	T	E	N	R	T	A	O	N
G	E	:-)	G	N	I	L	H	E	U	R	F

BRITISH/AMERICAN ENGLISH

Fill in the crossword with the British equivalents and find the hidden words.

Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOL

Mateřská škola HRADIŠTĚ*příspěvky připravila Zdenka Staňková***MAŠKARY NA HRADIŠTI**

Stejně jako na mnoha jiných místech, nemohl v MŠ na Hradišti chybět maškarní rej. Děti i dospělí se změnilí na roztočivé postavy a užili si krásné a veselé dopoledne.

NÁVŠTĚVA PŘEDŠKOLÁKŮ V 1. TRÍDĚ ZŠ E. BENEŠE

Vzhledem k tomu, že i letos patří budoucí předškoláci školským obvodem na ZŠ E. Beneše, vydali se tam v úterý 12. března na návštěvu, aby si před zápisem udělali představu o tom, co je čeká. Dětem se ukázková hodina v 1.B líbila a podle jejich slov se na učení těší. Přejeme jim, aby jim to vydrželo co nejdéle.

DALŠÍ AKCE V MŠ NA HRADIŠTI

Kromě školy v přírodě a maškarního reje, o kterých jsou zvláštní články, se na Hradišti stále něco děje. Od prosince do konce února navštěvovaly děti z 2. třídy solnou jeskyni, pobyt jim pomohl posílit zdraví. V lednu se děti byly podívat v Divadle Fráni Šrámka na „Malostranské zimní pohádce“. Další aktivitou bylo bruslení na zimním stadionu a ještě děti stihly prozkoumat „Laborator“ ve Sladovně.

PŘEKVAPENÍ PRO DĚTI

Na Hradišti funguje výborná spolupráce s TJ Hradiště a 11. mateřskou školou. Děti se na podzim na pozvání zúčastnily fotbalové ligy předškoláků ve sportovní hale Městských služeb, kde se jim věnovali fotbaloví trenéři. Před jarními prázdninami přišel s velkým překvapením předseda TJ Hradiště pan Švarc. Ti, kteří se zúčastnili, si odnesli domů nejen medaili, ale i krásný modrý fotbalový míč. To bylo radosti!

JAVORNÍK 2019 S 11. MŠ

První únorovou neděli odjelo na školu v přírodě celkem 20 dětí na šumavský Javorník, 15 dětí z 11.MŠ na Hradišti a 5 sourozenců. Šlo to takto zrealizovat, protože celá akce probíhala pod hlavičkou sdružení rodičů „Veselá školka“. Rodiče neskrývali obdiv, že do toho dobrovolně jdeme, když ví, kolik práce jim dá jedno dítě. Letos byly naprosto dokonalé sněhové podmínky a luxusní počasí – prostě Itálie -☺.

Děti každé dopoledne lyžovaly a každým dnem se zlepšovaly, v pátek již jezdily téměř všechny samostatně. Odpoledne nesmělo chybět bobování, procházky do okolí ke Klostermannově rozhledně a Skřítkovnicku, všude byla spousta sněhu na stavění hradů a další radovánky. Velkou radost dětem udělal nádherný dort od maminky Terezky, bylo škoda ho rozkrojit ☺. Děti také stihly namalovat výtvarnou soutěž. Jeden podvečer patřil setkání se spisova-

telem Hynkem Klimkem a jeho příběhy. Týden se spoustou zážitků utekl jako voda. V autobusu dostali všichni účastníci čokoládovou medaili, tašku odměn a velikého plyšáka na památku a už se těšili na setkání s maminkami?

Křesťanská mateřská škola
*příspěvky připravila Lenka Kučerová***Leden a únor v Křesťanské mateřské školce****DĚTI Z KMŠ V DOMOVINCE**

Vánoční doba se již chýlí ke svému konci, když vyrazily děti z Křesťanské mateřské školky s vánočním vystoupením do Domovinky. Vzhledem k tomu, že před Vánocemi měli dědečkové a babičky více různých aktivit, nechali jsme si naši návštěvu až na dobu kolem tříkrálového svátku. Děti předvedly program s písničkami a básničkami, jehož tématem bylo ztvárnění vánočního příběhu. Kluci a holčičky byli převlečeni za Marii s Josefem, anděly, hvězdu, pastýře, beránky a ovečky. Obyvatelům Domovinky se celé vystoupení líbilo, nejvíce všichni tleskali písni „Hvězda zářila“, kterou děti doprovázely cinkáním rolniček. Na závěr jsme si ještě Vánoce připomněli společným zpěvem několika lidových koled. Byli jsme velmi rádi, že se klienti Domovinky přidali a zpíval celý sál. Nakonec děti rozdaly babičkám a dědečkům vlastnoručně vyráběné dárky - malé plastické stromečky na barevném podkladě. Všem obyvatelům Domovinky děti popřály přáním, které samy ráno vymyslely: „Hodně štěstí, zdraví, ať Vás život baví“. Doufáme, že naše vystoupení

seniory opravdu bavilo a těšíme se, až za nimi přijdeme s dětmi znovu s dalším programem.

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY VE ŠKOLE

Ve čtvrtek 24. ledna se vypravily děti z KMŠ do knihovny do základní školy J. K. Tyla. Paní učitelka Jitka Bartošová měla pro děti připravenou knížku s pohádkou o Budulínkovi. Děti při vyprávění příběhu spolupracovaly s paní učitelkou a doprovázely četbu hrou na nástroje. Pak si děti mohly prohlédnout knihy v knihovně, půjčovat si je a prohlížet. Společně si o knihách

povídaly. Návštěva v knihovně se dětem moc líbila.

KARNEVAL V KMŠ

Koncem února se v Křesťanské mateřské školce konal karneval. Vzhledem k tomu, že masopustní úterý a následující popeleční středa letos připadají na termín jarních prázdnin, proběhlo karnevalové veselí už o týden dříve.

Všechny děti i paní učitelky přišly do školky převlečené do veselých masek. Ve třídě Hvězdiček plnily děti různé „kovbojské“ úkoly, například honily kravičky do ohrad. V obou třídách si kluci i holčičky užívali tanec, předvedli a představili své převleky a prohlédli si masky ostatních dětí. Nechybělo ani mlsání dobrot od rodičů.

Ve třídě Sluníček byly paní učitelky i s paní uklízečkou převlečené za námořníky a připulily za dětmi v lodi z velkých kostek. Děti pak plnily různé námořnické úkoly, třeba závodily v nošení zásob do lodi a v chytání ryb, navazovaly záchranné kruhy, kormidlovaly mezi útesy. Po splnění všech úkolů našly děti na „pustém ostrově“ poklad zamčený v truhle. Nakonec se jim podařilo najít i klíč k truhličce, takže si mohly rozdělit celý poklad a odnést domů mušle, „drahokamy“, obrázky a sladkosti.

Všichni jsme si karneval jaksepatří užili a těšíme se na něj zase příští rok.

NÁVŠTĚVA BABIČEK VE ŠKOLCE

Již několik let trvá spolupráce Křesťanské mateřské školky s píseckou radou seniorů. Babičky chodívají do naší školky s různými programy, pomáhají nám například s pečením cukroví a přicházejí vyprávět o knihách.

Také letos v únoru přišly dvě babičky Zdenka Králová a Jana Mikolášová za našimi staršími dětmi s vyprávěním o tom, jaké knížky četly, když byly malé a jak to chodilo v době jejich mládí. Babičky dětem ukázaly své oblíbené knížky z dětství, přečetly z nich ukázky a vyprávěly o nich. Dětem ze školky se nejvíce líbilo starodávne rozkládací leporelo o zajíčkovi a příběhy veverka Zrzečky. Děti

pak babičkám povídaly o svých oblíbených knížkách, které mají doma i které si rády prohlíží ve školce. Děti také potěšily milou návštěvu předem připravenými nakreslenými obrázky. Babičky Zdenka i Jana na závěr slíbily

dětem, že na jaře přijdou do školky ještě jednou. Připraví si pro nás vyprávění o tom, jak se za jejich dětství u nich doma pekl chléb. Děkujeme za přízeň a těšíme se na další milé setkání.

5. mateřská škola

Zprávičky z 5. mateřské školy

ZIMNÍ RADOVÁNKY

Zima je roční období, které milují především děti. Když přišla letos první větší sněhová nadílka, už od časného rána se naši nejmenší školáčky ze třídy Kuřátek nemohli dočkat, kdy už konečně půjdou ven. Toho dne se nikdo nelouдал se svačinkou, hračky byly uklizeny dřív než by člověk napačítal do deseti... A v šatně to hučelo jako v úlu. „Hurá, jdeme stavět sněhuláka!“ S velkým nadšením se

všichni pustili do práce. To bylo radosti! Děti si užily koulování, bobování, všude byl slyšet dětský smích. Hry se sněhem jsou ve školce velmi oblíbené. Škoda jen, že v tom našem píseckém dolíčku sníh dlouho nevydrží. Ale i tak se každý rok všichni těšíme na sněhové dovádění na naší školní zahradě

Iva Němcová

Pokud Vás zajímá co nového zažily děti u nás ve školce, pohodlně se usadte a přežeme hezké počtení. Toto je jen pár ukázek z toho, co všechno zažívají děti v 5.MŠ :-)

POMÁHÁME PŘÍRODĚ

K zimě kromě radovánek na sněhu patří neodmyslitelně také pomoc zvířátkům v lese a ptáčkům, pro které je zimní období náročné. A protože vedeme děti k tomu, aby byly hodné nejen na sebe navzájem, ale také k přírodě, vyrazili jsme několikrát za zimní období pomoci ptáčkům v zimě. O ptáčcích jsme si četli pohádky, poznávali je prostřednictvím obrazového materiálu i v přírodě, pozorovali jejich stopy ve sněhu, malovali jsme krmítka, hráli hry a rozvíjeli jsme informovanost dětí o úskalí zimního období pro ptactvo. Děti rády pomáhají a do této činnosti zapojily i své rodiče, což nás velmi těšilo. Nosili jsme do krmítek slunečnicová semínka, věšeli na stromy potravu určenou pro ptáčky. My i děti víme, že o přírodu se musíme starat a že nám jednou svou péči vrátí, třeba jen krásným zpěvem ptáčků na jaře.

Vendula Rynešová

Slunce

Vyšlo slunce, zasněžilo,
na nebi se otočilo,
každá kytka maličká
radost má ze sluníčka.
Ke slunci se naklání,
listy z hlíny vyhájí.
Vítáme tě JARO,
pojď k NÁM...

KARNEVALOVÝ REJ

Rok se s rokem sešel a my jsme se opět převlékli do kostýmu a masek. Na naší 5. Mateřské škole se konal 26. února Karneval. Tato akce proběhla ve všech třídách. Karneval nemohl začít jinak než průvodem a přehlídkou všech masek. Poté, co se děti ve svých krásných a nápaditých maskách všem představily, mohl začít již pravý karnevalový rej. V celé školce se hrálo, zpívalo a tancovalo. Dětské a veselé písničky se střídaly s mnoha soutěžemi, které vykouzlily na dětských tvářích nejen úsměv, ale také radost z vyhraných drobných dárečků. Děti se příjemně bavily a karnevalové veselí strhlo nakonec i paní učitelky. Samozřejmě jsme nezapomněli na drobné pohoštění, které při těchto akcích bývá nezbytně nutné. Děti nejenom, že rády mlsají, ale také ochotně s paní učitelkami pohoštění připravují. Po příjemně stráveném dopoledni se už teď zase všichni těšíme na Karneval v příštím roce s přá-

ním, aby byl nejlépe tak veselý jako ten letošní.

Martina Maturová

A na závěr také jedno PODEKOVÁNÍ

Rádi bychom poděkovali firmě *Fau-recia Components Písek, s.r.o.* za sponzorský dar, kterým se podílela na podpoře polytechnické výchovy v 5. MŠ. Finanční částka společně s podporou ZŠ J. K. Tyla byla využita k pořízení interaktivní tabule, která napomáhá k všestrannému rozvoji dítěte a ke zpestření výchovně vzdělávacího procesu.

Anna Vyhliďková

9. mateřská škola

Střípky z 9. MŠ

Co se vše stalo v zimním čase v naší školce?

Ježíšek k nám zavítal se spousty nových her a hraček. Všechny třídy

byly spokojeny za velice štědrou nadílku. Besídky proběhly v duchu pohody a klidu. Děti ukázaly rodičům své třídy a s nadšením i předvedly, co umí nového. Nový rok a s ním i ukončení svátků Vánočních.

Štěňátka oslavovala den Tří králů a vyráběla koruny. Zimní dny si

krátí pohybem v centru Harmony. Rozvíjejí své pohybové dovednosti a objevují krásu pohybu za doprovodu hudby. S lektorkou Aničkou se seznamují s náradím centra – trampolíny, bosu, překážky.

Navštěvují kulturní akce města. Štěňátka poznala krásnou výstavu „Včela“ ve Sladovně, kde se dozvěděla jaký fantastický svět včely a trubci mají. Na konec i med ochutnala.

Koťátka před Vánocemi odjela na výlet do Pohádkové kovárny v Selibově. Vánoční kovárna byla pro děti zážitek, u kamen polehávali čerti a Betlém už byl nachystán. Ježíšek odletěl a hned svou přípravu na jaro Koťátka započala také pohybem. Jejich krásný BOSOchodník se stává součástí každodenní ranní rozcvičky.

Malé děti ve Sluňatech se radují z divadelních představení a prožívání dobrodružství na třídě.

Medvídata navštívila Městské divadlo s pohádkou „Zimní pohádka“. V zimních radovánkách pokračují velké předškolní děti a největší radost mají ze sněhu. Snaží se užít co nejvíce her se sněhem na školní zahradě.

Medvídata malují do výtvarné soutěže obrázky na téma „Naše školka“ moc se těšíme na hotové obrázky a samozřejmě průběh soutěže.

V pondělí 25. února uspořádá školka pro děti maškarní bál. Těšíme se na Maškarní veselici, masopust a příchod jara.

Jana Bednarčík

ANTISTRESOVÁ OMALOVÁNKA

kresba: Natálie Štěpánová, 8. B

TYLÁČEK – ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Eva Laksarová,
DiS. Veronika Kramplová

Grafická úprava a počítačová sazba:

Jiří Pobřísl a Mgr. Markéta Lišková

Fotografická spolupráce:

Jaromír Hladký ml.

Redakční rada:

Matyáš Dragoun, 6. A

Jindřiška Vovesná, 9. B

Prokop Vovesný, 6. A

Lenka Zec, 6. A

Matyáš Luka, 7. B

Richard Staněk, 7. B

Nikola Vorlíčková, 8. B

Toto číslo bylo předáno do tisku 5. 4. 2019

Počet výtisků: 800

Drobné chyby — redakční šotek Tylda

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s. r. o.

Krasíkovičká 1787, 393 01 Pelhřimov

Adresa redakce: Tyláček

ZŠ J. K. Tyla

Tylova 2391

397 01 Písek

telefon: 382215104/129

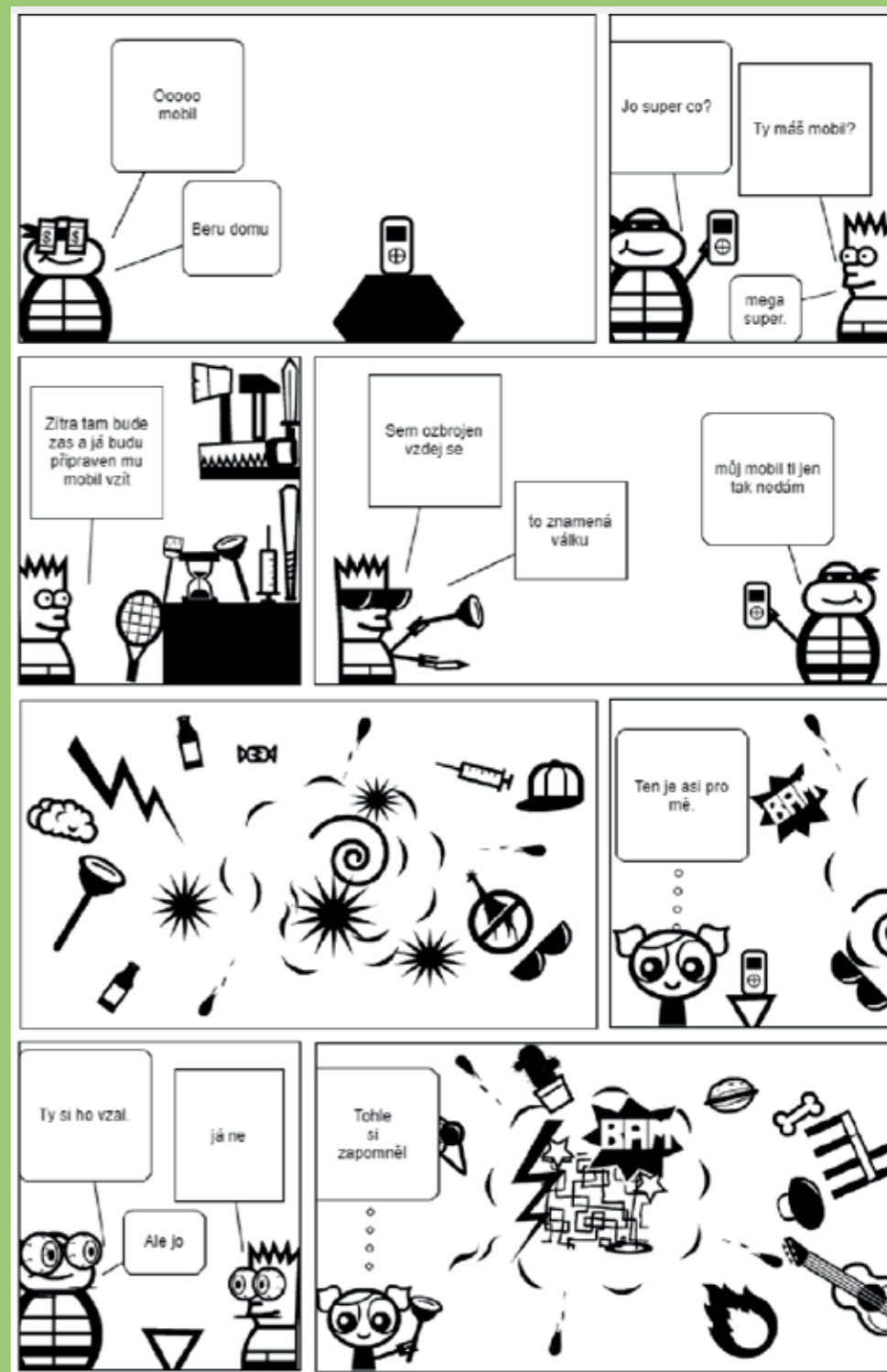
e-mail: eva.laksarova@zstylova.cz

Sedmáci na horách

Komiks MOBIL

Jakub Staffa, 5. D

6. A zkoušela v hodině ČJ komiks

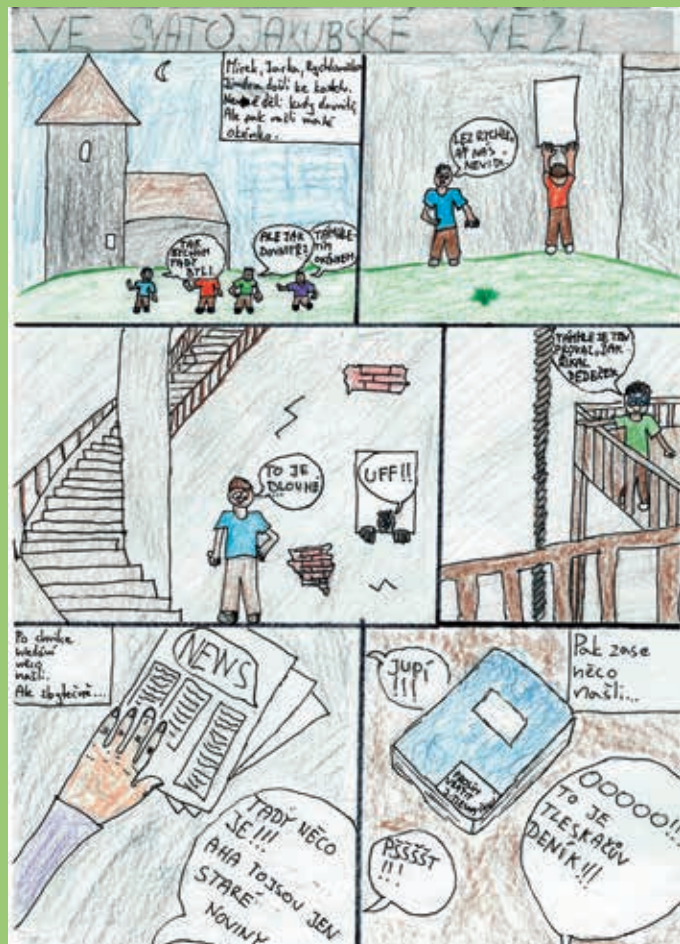
kresba: Anna Vlnová, 6.A

kresba: Vojta Ježek, 6.A

kresba: Zdeňka Stuchlíková, 6.A

kresba: Matěj Droppa, 6.A